

Sygn. akt I AGa 167/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący	:	SSA Beata Wojtasiak
Protokolant	:	Izabela Lach

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2021 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa **Gminy M. M.**

przeciwko(...) **w O.**

o stwierdzenie nieważności uchwał

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 28 października 2020 r. sygn. akt V GC 185/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. oddala powództwo;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1080 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5810 zł tytułem zwrotu kosztów instancji odwoławczej, w tym 810 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(...)

UZASADNIENIE

Gmina M. M. wniosła o stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...)w O. z dnia 31 grudnia 2018 r. w sprawie zatwierdzenia wysokości opłat za świadczenie na terenie gmin macierzystych powierzonych Spółce usług w zakresie zadań użyteczności publicznej w 2019 r. oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przypisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

(...)w O. wniosła o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z dnia 28 października 2020 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie stwierdził nieważność uchwały nr XXXIV Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) (...) sp. z o.o. w O. z dnia 31 grudnia 2018 r. w sprawie zatwierdzenia wysokości opłat za świadczenie na terenie gmin macierzystych powierzonych Spółce usług w zakresie zadań użyteczności publicznej w roku 2019 i orzekł o kosztach procesu.

Sąd ten ustalił, że w dniu 27 grudnia 2018 r. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. (dalej NZW). Prezes zarządu pozwanej spółki stwierdził poprawność zwołania Zgromadzenia i jego prawomocność (na NZW reprezentowane było 83,02% kapitału zakładowego, tj. 36.842 udziałów, a co za tym idzie - zgodnie z umową spółki - Zgromadzenie było zdolne do podejmowania wiążących uchwał). Następnie podjęto uchwałę nr (...) w sprawie wyboru Przewodniczącego Zgromadzenia i na tę funkcję wybrano P. G.. W kolejnym etapie procedury Przewodniczący oznajmił, że Zgromadzenie jest reprezentowane aktualnie przez 41.231 udziałów, tj. 92,91% kapitału zakładowego, a protokolantem posiedzenia została A. P.. Przewodniczący Zgromadzenia przedstawił zaproponowany przez zarząd porządek obrad. Punkt 5 tego porządku obejmował podjęcie uchwały w sprawie zatwierdzenia wysokości opłat za świadczenie na terenie gmin macierzystych powierzonych Spółce usług w zakresie zadań użyteczności publicznej w 2019 r. Zastrzeżono, że to zagadnienie będzie na Zgromadzeniu rozpoznane w formie uchwały. Następnie podjęto uchwałę nr (...), w której przyjęto zaproponowany uprzednio przez Przewodniczącego porządek obrad, po czym przystąpiono do głosowania nad treścią uchwały nr (...) w sprawie zatwierdzenia wysokości opłat za świadczenie na terenie gmin macierzystych powierzonych Spółce usług w zakresie zadań użyteczności publicznej w roku 2019.

Jak wynika z dalszych ustaleń Sądu, NZW (...) na podstawie art. 227 § 1 k.s.h. i § 20 ust. 2 umowy Spółki uchwaliło zatwierdzenie wysokości opłat za świadczenie na terenie gmin macierzystych powierzonych Spółce usług w zakresie zadań użyteczności publicznej stanowiących załącznik do uchwały (§ 1), przy czym uchwała ta miała wejść w życie z dniem 1 stycznia 2019 r. (§ 2). Treść uchwały została poddana głosowaniu jawnemu przy 29.906 głosach „za” oraz 10.379 głosach „przeciw”, odnotowano też 1.299 głosów „wstrzymujących się”. W rezultacie uchwała nie została podjęta, a Przewodniczący zarządził 10-minutową przerwę. W międzyczasie nastąpiła zmiana obecności na posiedzeniu. Zgromadzenie wspólników reprezentowane było przez 37.452 udziały, co stanowiło 84,4% kapitału zakładowego. Po przerwie Przewodniczący P. G. zaproponował przerwanie posiedzenia i kontynuację w dniu 31 grudnia 2018 r. o godzinie 9:00. Wnioskował przy tym o głosowanie przez podniesienie ręki. Wniosek o przerwę w posiedzeniu został przyjęty większością głosów, przy 0 głosach „przeciw”. W dniu 31 grudnia 2018 r. odbyła się druga część przerwane Zgromadzenia, w której to uczestniczyło 98,68% kapitału zakładowego, tj. 43.793 udziały. W toku tego Zgromadzenia Przewodniczący zawniósł o reasumpcję głosowania uchwały w sprawie wysokości opłat ze względu na to, że zgłoszono głosy wspólników o wadliwości procedury głosowania uchwały wskutek nieporozumienia co do zasad głosowania oraz samego przedmiotu uchwały, a w szczególności dotyczące okoliczności, że osoby wstrzymujące się od głosowania na posiedzeniu w dniu 27 grudnia 2018 r. nie miały świadomości, iż w przypadku tej uchwały wstrzymanie się od głosu jest głosem przeciw uchwale. Burmistrz L. - J. W. zawniósł o zmianę załącznika do uchwały nr (...) w ten sposób, by zmienić w nim pozycję nr 57, wprowadzając stawkę 380 zł. Z kolei burmistrz M. - P. J. zawniósł o przyjęcie stawki 418 zł za tonę odpadów zmieszanych. Burmistrz P. - A. S. zawniósł o zakończenie dyskusji i reasumpcję głosowania. Przewodniczący Zgromadzenia poprosił o głosowanie za zamknięciem dyskusji poprzez podniesienie ręki. Wniosek ten większością głosów został przyjęty. Następnie przewodniczący Zgromadzenia poprosił o głosowanie poprzez podniesienie ręki za reasumpcją głosowania uchwały w sprawie wysokości opłat za przyjęcie odpadów. Również ten wniosek został przyjęty (sprzeciw złożył wójt gminy P.). W dalszej części Zgromadzenia Przewodniczący poprosił o głosowanie nad uchwałą nr (...) z uwzględnieniem ceny 380 zł za odpady zmieszane. NZW na podstawie art. 227 § 1 k.s.h. oraz § 20 ust. 2 umowy Spółki przystąpiło do głosowania nad zatwierdzeniem wysokości opłat za świadczenie na terenie gmin macierzystych powierzonych spółce usług w zakresie zadań użyteczności publicznej. Za przyjęciem uchwały głosowało 10.468 głosów, przeciwko wystąpiło 30.184 głosy, a 2.612 głosów wstrzymało się. W konsekwencji Przewodniczący stwierdził, że uchwała nie została podjęta i poprosił o głosowanie nad uchwałą nr (...) z uwzględnieniem ceny 418 zł za odpady zmieszane. NZW przystąpiło do głosowania, za przyjęciem uchwały zagłosowało 3.375 głosów, przeciwko oddano 10.189 głosów, nie było przy

tym głosów wstrzymujących się. Przewodniczący stwierdził, że uchwała została podjęta. Burmistrz M. - S. B. zgłosił sprzeciw.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd ocenił powództwo jako zasadne i wskazał na treść art. 252 § 1 i 3 k.s.h. oraz art. 250 k.s.h. Zdaniem Sądu nie było wątpliwości co do legitymacji czynnej powódki do wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały jako współnika, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu. Samo powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały Sąd uznał za wniesione w terminie. Zdaniem Sądu powódka wykazała, że kwestionowana uchwała jest sprzeczna z ustawą, tj. z art. 239 § 1 k.s.h., jako że głosowanie nad nią w kształcie przyjętym przez NZW w dniu 31 grudnia 2018 r. nastąpiło w sytuacji, kiedy projekt uchwały nie był objęty porządkiem obrad oraz brak było reprezentacji całego kapitału zakładowego. Sąd zwrócił tutaj uwagę na treść art. 239 § 1 k.s.h. oraz art. 238 § 2 k.s.h. i stwierdził, że zasadą jest, iż porządek obrad zamieszczony w zaproszeniu jest wiążący i nie może być zmieniany poza wyjątkami określonymi w art. 239 k.s.h. (wniosek o zwołanie nadzwyczajnego zgromadzenia współników oraz wnioski o charakterze porządkowym). Mając to na względzie Sąd wskazał, że porządkiem obrad NZW z dnia 27 grudnia 2018 r. miało być m.in. podjęcie uchwały w sprawie zatwierdzenia wysokości opłat za świadczenie na terenie gmin macierzystych powierzonych Spółce usług w zakresie zadań użyteczności publicznej w 2019 r. zgodnie z załącznikiem do uchwały. W dniu 27 grudnia 2018 r. NZW nie podjęło uchwały numer (...) odnoszącej się do zatwierdzenia wysokości opłat zgodnie z propozycją zawartą w załączniku, z uwagi na nieosiągnięcie wymaganej umową spółki większości głosów. Doszło zatem do głosowania nad treścią uchwały, choć - wobec braku większości głosów - uchwała nie została podjęta. Tym niemniej, w ocenie Sądu, wyczerpany został pkt 5 porządku obrad. Następnie po przerwie w obradach w dniu 31 grudnia 2018 r. NZW po reasumpcji głosowania z dnia 27 grudnia 2018 r. ponownie zajęło się uchwałą w przedmiocie zatwierdzenia wysokości opłat.

W ocenie Sądu, istotnym w sprawie było to, że głosowanie obejmowało już inną stawkę za odpady zmieszane, niż ta która była objęta głosowaniem z dnia 27 grudnia 2018 r. Mając zaś na uwadze, że kluczową kwestią z punktu widzenia wypracowania konsensu współników była wysokość stawki opłat za poszczególne rodzaje odpadów, dokonanie wyżej wymienionej zmiany w toku procedowania w dniu 31 grudnia 2018 r. oznaczało wyjście poza porządek obrad. W ocenie Sądu w sprawie niniejszej miała miejsce sytuacja, którą określić można jako „głosowanie aż do osiągnięcia zamierzonego skutku”. Taki sposób głosowania wypacza zaś przyjęty uprzednio porządek obrad, bowiem sprowadza się do wielokrotnego głosowania nad treścią, która za każdym razem głosowania jest inna, gdyż dotyczy innej wysokości stawki. Przyjęty w dniu 27 grudnia 2018 r. porządek przewidywał głosowanie nad ściśle określoną wysokością stawki i nie przewidywał innych stawek. Zatem głosowanie nad innymi stawkami, niż ta określona w porządku obrad z dnia 27 grudnia 2018 r. – zdaniem Sądu - stanowiła wyjście poza porządek obrad, gdyż porządek ten obejmował podjęcie uchwały w sprawie zatwierdzenia opłat zgodnie z propozycją stawek, wskazaną w załączniku. Wysokość stawek w tym przypadku stanowiła kluczowy element treści uchwały. W szczególności Sąd podkreślił, że przedmiotem negocjacji współników w toku obrad była w istocie wysokość stawek. Należało zatem ustalić nowy termin nadzwyczajnego zgromadzenia z nowym porządkiem obrad i nowymi propozycjami stawek. Sąd zwrócił przy tym uwagę na wypowiedzi judykatury zgodnie, z którymi podjęcie obrad w sprawie nieobjętej porządkiem obrad nie jest naruszeniem reguł proceduralnych, lecz jest zachowaniem jednoznacznie sprzecznym z ustawową normą imperatywną wyrażoną w art. 239 § 1 k.s.h., przewidującą zakaz podejmowania w takiej sytuacji uchwały, o ile nie wystąpią przesłanki uchylenia tego zakazu, a mianowicie reprezentowania na zgromadzeniu całego kapitału zakładowego oraz braku sprzeciwu obecnych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 17 lipca 2019 r., I AGa 38/19). W ocenie Sądu, w sprawie niniejszej żadna z przesłanek nie ziściła się na NZW w dniu 31 grudnia 2018 r. Nie był bowiem reprezentowany cały kapitał zakładowy, jak również został wyrażony przez współnika powódki sprzeciw odnośnie powzięcia uchwały. Jednocześnie Sąd zaznaczył, że w doktrynie i w judykaturze jednolicie przyjmuje się, iż naruszenie art. 239 § 1 k.s.h. należy zaliczyć do naruszeń, które zawsze są doniosłe z punktu widzenia treści podjętej uchwały, tzn. mogą mieć istotny wpływ na jej treść (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2007 r., II CSK 165/07 i z dnia 16 kwietnia 2009, I CSK 362/8).

Mając powyższe na uwadze, uznając że doszło do zmiany porządku obrad w sposób sprzeczny z bezwzględnie obowiązującym art. 239 k.s.h. Sąd uznał uchwałę nr (...) z dnia 31 grudnia 2018 r. za sprzeczną z tym przepisem i na podstawie art. 252 k.s.h. stwierdził jej nieważność. Dodatkowo Sąd wskazał, że podjęcie przez NZW decyzji o przerwaniu posiedzenia w dniu 27 grudnia 2018 r. i kontynuowanie go w dniu 31 grudnia 2018 r. mieściło się w ramach porządku, tj. w ramach wniosku o charakterze porządkowym, którego uchwalenie było dopuszczalne, mimo nieumieszczenia go w porządku obrad zgodnie z art. 239 § 2 k.s.h. W ocenie Sądu taki właśnie charakter miała uchwała o reasumpcji głosowania podjęta w dniu 31 grudnia 2018 r.

Odnosząc się końcowo do podniesionego przez pozwaną zarzutu nadużycia prawa przez powódkę, Sąd nie uwzględnił tego zarzutu i wskazał, że okoliczność, iż posiada ona jedynie 4,38% udziału w Spółce nie sprawia, że nie jest ona uprawniona do zaskarżenia uchwały zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, nawet przy przyjęciu, że uchwała odnosi się do ciężko wypracowanego porozumienia pozostałych wspólników. Uznanie dochodzenia prawa z art. 252 k.s.h. za nadużycie prawa podmiotowego wymaga bowiem wykazania, że określone działanie jest sprzeczne z akceptowanymi społecznie pozaprawnymi wzorcami postępowania, do których odsyła art. 5 k.c. przez klauzulę generalną. Tymczasem w sprawie niniejszej, zdaniem Sądu, pozwana nie wykazała okoliczności świadczących o tym, że powódka domagając się stwierdzenia nieważności uchwały działała sprzecznie z wzorcami moralnymi lub dobrymi obyczajami obowiązującymi w obrocie gospodarczym.

W rezultacie Sąd uwzględnił powództwo i orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 k.p.c. i § 8 pkt 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Apelację od tego wyroku wniosła pozwana zarzucając mu:

1) naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez wadliwą ocenę dowodu z dokumentu w postaci Protokołu nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) (...) Sp. z o.o. w O. z 27 i 31 grudnia 2018 r. poprzez uznanie, że:

a) podjęcie zaskarżonej uchwały nr (...) z dnia 31 grudnia 2018 r. stanowiło wyjście poza porządek obrad;

b) zaistniała sytuacja, którą można określić jako głosowanie aż do osiągnięcia zamierzonego skutku,

c) porządek obrad przewidywał głosowanie nad ściśle określoną wysokością stawki i nie przewidywał innych stawek

- podczas gdy uchwała mieściła się w ramach przeprowadzanej reasumpcji głosowania i nie miało miejsca procedowanie uchwały nieobjętej porządkiem obrad, a w konsekwencji błędne przyjęcie, że zaskarżona uchwała jest sprzeczna z ustawą w rozumieniu art. 252 k.s.h.;

2) naruszenie art. 227 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c. w zw. z art. 235¹ i 235² k.p.c., poprzez pominięcie wniosków dowodowych o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków, uznając że jest to dowód nieprzydatny do rozstrzygnięcia sprawy, podczas gdy był on niezbędny do odtworzenia całego przebiegu posiedzenia, w tym przyczyn, leżących ze swojej istoty w sferze podlegającej wyłącznie dowodzeniu przy pomocy dowodów osobowych, z powodu których wspólnicy zdecydowali się na reasumpcję uchwały oraz zmianę decyzji odnośnie sposobu głosowania, a także skonfrontowania z tym i oceny twierdzeń powódki wskazujących na to, że występujące po stronie wspólników wątpliwości co do zasad głosowania były jedynie pretekstem do reasumpcji głosowania i w konsekwencji niewyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy;

3) ***naruszenie art. 227 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c. w zw. z art. 235¹ i 235² k.p.c. i w zw. z art. 299 k.p.c., poprzez pominięcie wniosku o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze strony Prezesa Zarządu pozwanej Spółki, uznając, że jest to dowód nieprzydatny do rozstrzygnięcia sprawy, podczas gdy miał on istotne znaczenie dla wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy, w tym przebiegu posiedzenia, skutków niepodjęcia uchwały dla przyszłości Spółki i w konsekwencji wybiórczo ustalając stan faktyczny sprawy z pominięciem istotnych jego elementów;***

4) ***naruszenie art. 239 § 1 k.s.h. w zw. z art. 238 § 2 k.s.h. i w zw. z art. 60, 65 i 2 k.s.h. poprzez jego błędną wykładnię, tj. niewłaściwą interpretację pojęcia porządku obrad, nadając mu niewłaściwe znaczenie z uwagi na cel jakim porządek ten służy oraz nieuwzględnienie rzeczywistej woli Zgromadzenia Wspólników, a w konsekwencji błędne przyjęcie, że przyjęcie zaskarżonej uchwały Nr (...) z dnia 31 grudnia 2018 r. stanowiło wyjście poza porządek obrad;***

5) ***naruszenie art. 252 k.s.h. w zw. z art. 239 k.s.h., poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały jest zasadne, podczas gdy dopuszczalne było co najwyżej inne powództwo - powództwo o uchylenie uchwały, którego termin do wniesienia, w chwili złożenia pozwu minął;***

6) ***naruszenie art. 5 k.c., poprzez jego niezastosowanie uznając, że zachowanie powódki nie stanowi naruszenia prawa podmiotowego w rozumieniu tego przepisu.***

Mając to na względzie, pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych za obie instancje; ewentualnie - uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

SĄD APELACYJNY USTALIŁ I ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Apelacja okazała się zasadna.

Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego, jako że znajdują one oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Tym niemniej na tle prawidłowo ustalonego stanu faktycznego sprawy, wyraża odmienną ocenę prawną powództwa uznając je za bezzasadne.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że istota sporu w sprawie niniejszej sprowadzała się do tego, czy uchwała (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. w sprawie zatwierdzenia wysokości opłat za świadczenie na terenie gmin macierzystych usług w zakresie zadań użyteczności publicznej została objęta porządkiem obrad w takim kształcie w jakim przewidywało to wcześniejsze zaproszenie na to zgromadzenie. Sąd I instancji podzielił w tej mierze stanowisko powódki i uznał, że na Zgromadzeniu doszło do głosowania nad kwestiami, które nie zostały wprowadzone w sposób właściwy do porządku obrad. Tymczasem Sąd Apelacyjny stanowiska tego nie podziela i w pierwszym rzędzie zauważa, że z niespornych ustaleń Sądu I instancji wynika, iż NZW poprzedzone zostało zaproszeniem, do którego załącznik stanowił m.in. projekt uchwały w przedmiocie wysokości opłat za świadczenie usług przez pozwaną, a w załączniku tym pod pozycją 57 wpisana została stawka 418 zł za niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne (k. 10v.). Niewątpliwym przy tym było, że uchwałą nr (...) przyjęto najpierw porządek obrad Zgromadzenia w kształcie zaproponowanym uprzednio przez zarząd w zaproszeniu na to zgromadzenie (k. 52). Niewątpliwym też było, że pomimo dwukrotnego głosowania, nie podjęto uchwał w tym przedmiocie oznaczonych jako uchwały (...) i (...). Podkreślenia przy tym wymaga, że powódka bynajmniej nie sprzeciwiała się reasumpcji w toku obrad. Z protokołu Zgromadzenia wynika, że już na etapie podejmowania uchwały nr (...) zaistniała dyskusja i różnica zdań wśród obecnych na Zgromadzeniu uczestników odnośnie proponowanych stawek w wysokości 380 zł i 418 zł za odbiór odpadów komunalnych niesegregowanych i że to właśnie ta okoliczność sprawiła, że Przewodniczący ostatecznie

zapropował ponowne głosowanie ale już z uwzględnieniem stawki jednostkowej 418 zł, co w rezultacie zakończyło się podjęciem spornej uchwały nr (...).

Przy rozstrzygnięciu sporu zaistniałego obecnie pomiędzy stronami konieczne było odwołanie się do treści art. 239 § 1 k.s.h., który stanowi, iż w sprawach nieobjętych porządkiem obrad nie można powziąć uchwały. Dla zastosowania tego przepisu w okolicznościach niniejszej sprawy, zdaniem Sądu odwoławczego, konieczne było ustalenie czy porządek obrad obejmował głosowanie nad konkretnymi stawkami, czy tylko ogólnie zagadnienia wyszczególnione w zaproszeniu na Zgromadzenie, a wśród nich zatwierdzenie wysokości opłat należnych pozwanej Spółce z tytułu wywozu odpadów mieszanych (z uwzględnieniem faktu, że opłaty te stanowiły sumę wartości 59 elementów składowych wymienionych w załączniku do projektu uchwały nr (...)).

W tym kontekście podkreślenia wymaga, że zgodnie z treścią art. 238 § 2 k.s.h. w zaproszeniu należy oznaczyć dzień, godzinę i miejsce zgromadzenia wspólników oraz szczegółowy porządek obrad. W przypadku zamierzonej zmiany umowy spółki należy wskazać istotne elementy treści proponowanych zmian. Oznacza to, że na gruncie kodeksu spółek handlowych regułą jest określenie w zaproszeniu istotnych elementów proponowanych zmian jedynie w przypadku zamierzonej zmiany umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Jednak nawet wówczas przepisy nie wprowadzają wprost obowiązku umieszczania w zaproszeniu projektów uchwał, a wystarczy jedynie wskazanie istotnych elementów treści proponowanych zmian. Słusznie skarżąca zwróciła uwagę w apelacji na ugruntowane stanowisko orzecznicze Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych, zgodnie z którym oznaczenie porządku obrad zgromadzenia wspólników według art. 238 § 2 k.s.h. należy sformułować na tyle szczegółowo, by nie budziło wątpliwości co będzie rzeczywistym przedmiotem obrad i tak by było realnie możliwym przygotowanie się do dyskusji i podjęcia ewentualnych uchwał. Porządek ten winien być sformułowany na tyle dokładnie, na ile w danej sytuacji można to uczynić zgodnie z najlepszą wiedzą na dzień zwoływania zgromadzenia. Szczegółowy porządek obrad przewidujący podjęcie uchwały nie oznacza bezwzględnego wymagania przytoczenia treści projektowanej uchwały w zawiadomieniu o zgromadzeniu. Poziom szczegółowości zawiadomienia uzależniony jest nie tylko od przedmiotu obrad, ale także od stopnia orientacji wspólników w sprawach spółki, których zgromadzenie ma dotyczyć. Istotne jest, aby sposób ujęcia porządku obrad w zawiadomieniu umożliwiał wspólnikowi zorientowanie się, czego konkretnie obrady będą dotyczyły i umożliwiały mu podjęcie z należytym rozeznaniem decyzji o potrzebie uczestnictwa w zgromadzeniu oraz merytoryczne przygotowanie do niego. Oznaczenie szczegółowego porządku obrad zgromadzenia wspólników spółki z o.o. dopuszcza jego zwięzłe sformułowanie i nie wymaga wskazywania brzmienia planowanych uchwał (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2009 r., I CSK 406/08 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 29 czerwca 2018 r., V AGa 494/18).

Mając zatem na względzie wymogi stawiane przez wskazany art. 238 § 2 k.s.h. i jego wykładnię przez orzecznictwo stwierdzić należy, że załączenie projektu uchwał (będące w istocie źródłem konfliktu między stronami) do zaproszenia na Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników bynajmniej nie było elementem obligatoryjnym takiego zaproszenia. Brak w tym względzie określonego ustawowego wymogu. Jakkolwiek taka forma zwołania zgromadzenia mogła być podyktowana np. względami usprawnienia procedowania, bądź też oszczędnością czasu, to jednak faktem jest, że i bez tego elementu zaproszenie odpowiadałoby prawu. Podkreślenia też wymaga, że załączenie projektów uchwał nie wyłączyło automatycznie dyskusji na temat wysokości opłat, zwłaszcza, że pkt 6 porządku obrad przewidywał, iż podjęcie uchwały w sprawie nałożenia dopłat oraz ustalenia wysokości i terminu wpłaty oraz zasad i terminów ich zwrotu będzie zależne od wyników głosowania nad uchwałą w sprawie zatwierdzenia wysokości opłat za świadczenie na terenie gmin macierzystych powierzonych Spółce usług z zakresu zadań użyteczności publicznej w 2019 r. (k. 51). Zauważyć przy tym należy, że kwestionowana uchwała ma charakter tzw. uchwały cennikowej, a zatem wymagała wypracowania pewnego konsensusu odnośnie wszystkich elementów składowych ceny. Przyjęcie toku rozumowania Sądu Okręgowego prowadziłoby zaś do kuriozalnego wniosku, że zgromadzenia wspólników winny być zwoływane do skutku, a kalkulacja opłaty powinna stanowić obligatoryjny element zaproszenia na te zgromadzenia.

Zważywszy na powyższe i wychodząc z założenia, że na NZW zwołanym w dniach 27 i 31 grudnia 2018 r. mógł być dyskutowany każdy element składowy ostatecznej ceny za wywóz odpadów, Sąd Apelacyjny nie dopatrył się w kwestionowanej uchwale przesłanek do stwierdzenia jej nieważności, tj. sprzeczności tej uchwały z treścią art. 238

k.s.h. (art. 252 § 1 k.s.h.). Podjęta uchwała nr (...) mieściła się w ramach przeprowadzonej reasumpcji głosowania i nie wykraczała swą materią poza ustalony porządek obrad.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.

Zmiana wyroku co do meritum skutkowałą także zmianą rozstrzygnięcia w zakresie kosztów procesu. Mając na względzie wynik postępowania, Sąd odwoławczy na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz w oparciu o § 8 pkt 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie orzekł jak w pkt. I ppkt. 2 wyroku.

Koszty instancji odwoławczej rozliczono w oparciu o tę samą podstawę (art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.) oraz na mocy § 8 pkt 22 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Na koszty te złożyła się opłata od apelacji (5.000 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika strony pozwanej (810 zł).

(...)